ΕΤΟΣ Γ! ΒΑΡΝΑ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 1893.—ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΑΡΙΘ. 203.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσώτερικοῦ:
Ετησία . . . . . λέβα 15
Εξάμηνος . . . . . » 8

Ἐξωτερικοῦ:
Ετησία . . . . φράγκα 20
Εξάμηνος . . . . » 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ ἀ. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτήρων τῶν δώδεκα σημείων τιμᾶται ΕΝΟΣ λέβου.

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

Η ΣΥΝΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην ἐπέτειον τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τὸ προεδρεῖον τοῦ Σλαβικοῦ Συλλόγου καὶ οἱ ἐν Πετρουπόλει Βούλγαροι πρόσφυγες ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Γρούγιεφ καὶ τοῦ Βενδέρεφ ἐπεσκέφθησαν τὸν στρατηγὸν Ἰγνατιέφ, τὸν συντάκτην τῆς συνθήκης, καὶ προσεφώνησαν αὐτόν. Ὁ στρατηγὸς ἐν τῇ ἀπαντήσει του εἶπε σὺν ἄλλοις ὅτι ὁ ἄρρηκτος δεσμός, ὁ συνδέων Ρώσσους καὶ Σλάβους, εἶναι ἡ ὀρθοδοξία, ἡ ἱστορία δ' ἀπέδειξεν ὅτι οἱ Σλάβοι, οἱ ἀπιστήσαντες πρὸς τὴν ὀρθοδοξίαν, ἀπώλεσαν καὶ ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐθνισμόν.

Τὸ ἐκ Πετρουπόλεως τηλεγράφημα τοῦ «Ν. Ελ. Τύπου» περιγράφει τὰ κατὰ τὴν διαδήλωσιν ὡς ἑξῆς. «Ἡ αἴθουσα τοῦ Ἰγνατιέφ δὲν ἐχώρει τὰς ἐπιτροπὰς καὶ τοὺς προσελθόντας εἰς ἐπίσκεψίν του λειτουργοὺς τοῦ κράτους. Προσφωνήματα ἐπέδωκαν ὁ Σλαβικὸς Σύλλογος, ὁ Σύλλογος τῶν Βουλγάρων προσφύγων, ὁ Σύλλογος τῶν Μακεδονοβουλγάρων. Τὰ βουλγαρικὰ προσφωνήματα ἐξαίρουσι τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, „ἥτις ἐσχίσθη ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ σλαβισμοῦ", ἐκτραγῳδοῦσι δὲ τὴν ἐνεστῶσαν προσπάθειαν, ὅπως μηδενισθῶσιν οἱ καρποὶ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ πολέμου. „Αλλ' οἱ Βούλγαροι δὲν ἐλησμόνησαν τίνες οἱ ἀληθεῖς φίλοι των καὶ τίνες οἱ ἀληθεῖς ἐχθροί των, εἰς τὰς δέλτους δὲ τῆς βουλγαρικῆς ἱστορίας ἐχαράχθη ἀνεξιτήλοις γράμμασι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰγνατιέφ. Ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἀποτελεῖ τὴν πολιτικὴν διαθήκην τῆς Βουλγαρίας.» Εἷς Βούλγαρος φοιτητὴς προσεφώνησε τὸν Ἰγνατιέφ ἐν ὀνόματι τῆς Βουλγαρικῆς νεολαίας. Τὸ προσφώνημα τῶν Μακεδονο-βουλγάρων λέγει. «Ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ εὑρέθησαν ἄνθρωποι χριστιανοὶ κηρύξαντες ἔγκλημα κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ τὴν ἀπελευθέρωσιν πάντων τῶν Σλάβων, ἀφῄρεσαν δ' ἡμᾶς καὶ τὴν πίστιν. Ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου μένει ἡ ἰδεώδης πολιτικὴ ἡμῶν κατήχησις.» Ὁ Ἰγνατιέφ ἐν τῇ ἀπαντήσει του εἶπεν ὅτι τὰ μέγιστα συγκεκίνει αὐτὸν ἡ βραδύνασα ἀναγνώρισις τῶν ὑπηρεσιῶν του. Μόνη ἡ πολιτικὴ μυωπία εἶναι δυνατὸν νὰ παρίδῃ τὴν στενὴν συνάφειαν τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς δόξης τοῦ Τσάρου πρὸς τὴν ὀρθοδοξίαν. Ἡ ὀρθοδοξία εἶναι ἡ βάσις τοῦ κράτους τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ σλαβισμοῦ, τὰ δὲ συμφέροντα τῶν Ρώσσων συνταυτίζονται πρὸς τὰ τῶν Σλάβων. Ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου δὲν ἦτον προκαταρκτική. Ὡς τοιαύτη ὑπεγράφη, μόνον τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσει τοῦ Γορτσακώφ, οὕτω δ' ἐδόθη εἰς τὰς δυτικὰς δυνάμεις πρόφασις, ὅπως ἀναμιχθῶσιν εἰς τὴν συνομολόγησιν τῶν ὁριστικῶν ὅρων καὶ ἀλλοιώσωσιν αὐτούς ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Ρωσσίας καὶ προκαλέσωσιν ἐπὶ τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου ταραχάς.»

Ο ΚΕΔΙΒΗΣ ΚΑΙ Η ΑΓΓΛΙΑ

Ανταποκριτὴς τῆς «Εφημερίδος τοῦ Οὐεστμίνστερ» ἔλαβε μετὰ τοῦ Κεδίβου συνέντευξιν, ἥτις ἐπροξένησε πολὺν θόρυβον.

Ερωτηθεὶς περὶ τῶν προσφάτων συμβάντων καὶ τῶν σχέσεών του μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὁ Αββᾶς πασσᾶς δὲν ἐδίστασε νὰ δηλώσῃ, ὅτι ἐν Αγγλίᾳ δὲν ἐγνώσθη παρὰ ἡ μία ὄψις μόνον τοῦ ζητήματος. Μὲ ἄλλους λόγους ἤθελε νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁ λόρδος Κρόμερ εἶχε παρασιήσει τὰ πράγματα ὅπως αὐτὸς τὰ ἔβλεπε, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις, τὸ ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον. καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἐν γένει τὰ βλέπουσι κατὰ συνέπειαν, ὡς παρεστάθησαν, διὰ μέσου τοῦ ἀγγλικοῦ πρίσματος.

Ο Κεδίβης ἄλλως τε ἰσχυρίζεται, ὅτι δὲν τρέφει ἔχθραν τινὰ κατὰ τοῦ λόρδου Κρόμμερ, τοῦ ὁποίου καὶ πλέκει τὸ ἐγκώμιον. Αλλά, κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν, ὁ Αββᾶς πασσᾶς κατέχει τρόπον τοῦ συνδιαλέγεσθαι λίαν σαρκαστικὸν, ἐξ οὗ δὲν δύναταί τις εὐκόλως νὰ διακρίνῃ ποῦ ἄρχεται ἡ εἰρωνεία καὶ ποῦ τελειώνει.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς συνεντεύξεως ἔγκειται κυρίως ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ δημοσιογράφου καὶ τοῦ ἡγεμόνος διαλόγῳ, καθ' ἣν ὥραν ὁ δεύτερος θελήσας καὶ οὗτος νὰ ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις τινὰς εἰς τὸν δημοσιογράφον, τὸν ἠρώτησεν ἀποτόμως, ἂν πιστεύῃ, ὅτι οἱ Αγγλοι θὰ ἀποδώσωσι τὴν Αἴγυπτον εἰς τοὺς Αἰγυπτίους.

Κατὰ τὴν σιγμὴν ἐκείνην, διηγεῖται ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος, εὑρέθην παρὰ πολὺ στενοχωρημένος. Η στάσις τοῦ Κεδίβου εἶχε μεταβληθῇ, οἱ ρώθωνές του ὑπέφρισσον, ἔδακνε τὰ χείλη του καὶ τὸ βλέμμα του προσέλαβεν ἔκτακτον ἔντασιν.—Οχι, ἀπεκρίθη ὁ δημοσιογράφος, δὲν τὸ πιστεύω.

Τότε ὁ Κεδίβης μὲ σπινθηροβολοῦντας ὀφθαλμοὺς καὶ κατακόκκινος, ἐπρόφερεν ὀτὲ μὲν βραδέως, ὀτὲ δὲ ταχύτερον τοὺς ἑξῆς λόγους:

— Αλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν, δὲν εἶνε δυνατὸν! Η ὑπόσχεσις εἶναι ὑπόσχεσις. Επανειλημμένως τὸ ὑποσχέθη λόγῳ τιμῆς. Η ὑπόσχεσις εἶναι ὑπόσχεσις. Δὲν εἶνε δυνατὸν.

Μεθ' ὅ, παρατηρῶν ἀτενῶς τὸν δημοσιογράφον, λέγει πρὸς αὐτὸν μετ' ἐκπλήξεως:

— Αλλὰ ἐν τῷ λόγῳ τὸν ὁποῖον ἡ Βασίλισσα ἐξεφώνησεν εἰς τὴν Βουλὴν.... Δὲν τὸν ἀνεγνώσατε τὸν λόγον;

— Μάλιστα, Υψηλότατε!

— Καὶ δὲν ... δὲν πιστεύετε εἰς αὐτὸν; Νομίζετε ὅτι δὲν λέγει ἀλήθειαν;

Ο ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος, μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐρώτησιν, περιέπεσεν ἐκ νέου εἰς στενοχωρίαν, καὶ δὲν ἀπεκρίθη. Αφ' ἑτέρου ὁ Κεδίβης ἐπανελάμβανε νευρικῶς τὰς λέξεις: «Εδωκε τὸν λόγον της, λόγον τιμῆς!» Μεθ ὁ οἱ δύο συνδιαλεγόμενοι ἠτένισαν ἀὖθις ἀλλήλους ἡ ἔκφρασις τῆς μορφῆς τοῦ Αββᾶ ἐπραΰνθη, καὶ ὁ νεαρὸς πρίγκηψ ηὐχαρίστησε τὸν δημοοιογράφον. «Σᾶς ἐκτιμῶ, τοῦ εἶπεν, διότι μοῦ ἐξεθέσατε εἰλικρινῶς τὰς σκέψεις σας, καὶ προσέθηκε μετὰ μελαγχολικοῦ μειδιάματος: «Ελπίζω ὅτι ἀπατᾶσθε!»

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι διὰ τὰ ἄνευ ὑπογραφῆς ἄρθρα ἢ τὰ μὴ φέροντα τὸ ἀρχικὸν γράμμα τοῦ ὀνόματος τῶν συντακτῶν αὐτῶν εὐθύνεται ὁ διευθυντής.

Ἐν Βάρνῃ 24 Φεβρουαρίου 1893

Ὁ Διευθυντὴς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΝΑΥΑΓΙΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ — Πρό τινων ἡμερῶν τὸ ἑλληνικὸν πλοῖον «Νέα Τύχη» ἐναυάγησεν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ διεσώθη ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου «Νορμανδικὸς πρίγκηψ» Ηδη ἐγνώσθη κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν Αλγερίῳ Ελληνος προξένου, ὅτι τὸ ναυάγιον ἔλαβε χώραν ἔξωθι τοῦ ἀκρωτηρίου Πασσάβο ὅπου ἔπλεε τὸ ἑλληνικὸν ἱστιοφόρον ἀναχωρῆσαν ἐκ Καστελλαμάρε καὶ διευθυνόμενον κενὸν εἰς Κων)πολιν. Εκεῖ κατελήφθη ὑπό σφοδροτάτης τρικυμίας καὶ ἕνεκα τοῦ ἐναντίου ἀνέμου δὲν ἠδυνήθη νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὴν ἀκτήν, ἐνῷ μετ ὀλίγον ἤρξατο νὰ πληροῦται ὑδάτων. Οἱ ναῦται του μεθ ὅλας τὰς ὑπεράνθρώπους δυνάμεις ἃς κατέβαλον οὐδὲν κατώρθωσαν τοὐναντίον δ ἐκινδύνευον νὰ πνιγῶσι καὶ αὐτοί, ὅτε ἰδόντες διερχόμενον ἐκεῖθεν τὸ ἐν λόγῳ ἀτμόπλοιον ἐσηματολόγησαν τὸν κίνδυνον, καὶ λέμβος σταλεῖσα παρέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ὅπερ τοὺς μετέφερεν εἰς Αλγέριον. Ο πλοίαρχος ὀνομάζεται Κωνσταν. Βλαδάσης, τό δὲ πλήρωμα συνέκειτο ἐκ πέντε ἀνδρῶν πάντων σωθέντων.

*

ΕΛΛΗΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ — Εἰς τὴν «Εφ. του Φραγκοφορτίου» δυσμενῶς ἔχουσαν ἐκ προκαταλήψεως πρὸς τὰ ἑλληνικὰ οἰκονομικά, ἐπιστέλλουσιν ἐκ Παρισίων· «Τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα ἀφοῦ ὑπερετιμήθησαν περὶ τὰ 10 τοῖς ἑκατὸν, ὑπέστησαν ἔκπτωσιν 2 τοῖς ἑκατὸν. Επιστεύετο ὅτι ἐπρόκειτο νὰ συνομολογηθῇ δάνειον ὑπὸτοῦ Comptoir d' Escompte καὶ τοῦΧάμβρο τοῦ Λονδίνου· ἀλλ ἡ ἐνταῦθα Τράπεζα κηρύττει ὅτι δὲν ἀναμιγνύεται, καὶ ἐν Λονδίνῳ δὲ αἱ διαπραγματεύσεις δὲν προύχώρησαν ὅσον ἠθέλησαν νὰ παραστήσωσιν. Αἱ ἐκθέσεις τῶν δύο οἰκονομικῶν ἐπιτροπῶν δὲν θὰ δημοσιευθῶσι, τοὐλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν· ἀλλ ἡ τοῦ Αγγλου εἶναι ἀρκούντως εὐμενὴς. Ο Γάλλος ὅμως ἀπολήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι διαρκῶς ἡ Ελλὰς οὔτε τὸ ἥμισυ τῶν ὑποχρεώσεών της δύναται νὰ καταβάλλῃ. Συμβιβασμός τις πρὸς τοὺς ὁμολογιούχους παρίσταται λοιπὸν ἀναγκαῖος, φαίνεται δ ὅτι καὶ αἱ ἐν Λονδίνῳ διαπραγματεύσεις εἶχον ὡς βάσιν τὴν πενταετῆ ἐλάττωσιν τῶν τόκων εἰς τὸ ἥμισυ. Τὸ ἥμισυ τοῦτο θὰ κατεβάλλετο ἐκ τοῦ νέου δανείου τῶν 100 ἑκατομμυρίων οὗ τὸ προϊὸν θὰ ἔμενεν ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἐκ δοτῶν καὶ ὅπερ θὰ ἐξισφαλίζετο διὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν σταφίδων ...» Αἱ πληροφορίαι αὗται δὲν φαίνονται ἀκριβεῖς.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 5 Μαρτίου 1893

ΚΑΚΟΒΟΥΛΙΑ

Ἡ «Ρουμανικὴ Ἀνεξαρτησία» καὶ μετ' αὐτῆς ἅπαντα τὰ Βουκουρεστιανὰ φύλλα ἐν οἷς καὶ οἱ "Σύλλογοι» ὀνέγραψαν τὴν ψῆφιν καθ' ἣν ἐν Σοφίᾳ ἐγένετο δήθεν ἀπόπειρα δολοφονίας κατὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος. Εἶναι ἄξιον ἀπορίας πόθεν τὰ φύλλα ταῦτα παρέλαβον τὴν εὐδησιν καὶ ἀβασανίστως ἀνέγραψαν αὐτὴν ἐν ταῖς στήλαις των γινόμενα οὕτω ὕβρι εὐπιστίας κακοβούλων διαδόσεων ἀνθρώπων οἵτινες εὑρίσκουσι συμφέρον εἰς τὸ νὰ μεταδίδωσιν εἰδήσεις συναδούσας τῇ κακοβούλῳ αὐτῶν διαθέσει. Ἐμεθα εἰς θέσιν νὰ διαψεύσωμεν κατηγορηματικώτατα τὴν ἐν λόγῳ κακόβουλον διάδοσιν καὶ νὰ ἀποδώσωμεν αὐτὴν εἰς σατανικὰς ἐπινοήσεις ἀνδρῶν ἀρεσκομένων νὰ παριστῶσι τὴν ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ κατάστασιν τοῖς ἐκτὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς, ὡς πλήρη ἀκανθῶν καὶ τριβόλων, καὶ νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος δὲν κατίσχυσεν ἡ ἀνάπτυξις τῶν πολιτικῶν παθῶν, ὁ δὲ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν ἀποχρώσεων ἐξακολουθεῖ λατρευόμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Ἡγεμονίας ἀνεξαιρέτως φυλῆς ἢ θρησκεύματος, τὴν γενναιοδωρίαν δὲ αὐτοῦ καὶ τὴν πρὸς τὴν Βουλγαριαν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ὁλικῆς αὐτῆς καὶ ἠθικῆς προόδου μέριμναν, ἔφθασαν νὰ ἐννοήσωσι καὶ αὐτοὶ οἱ ἄγαν ἀντικείμενοι τῇ πολιτικῇ τοῦ κ. Σταμπολώφ. Οὐδὲν ὅθεν κερδαίνουσιν οἱ διὰ τῶν τοιούτων σκευωριῶν ἀς μηχανῶνται, ἐπιζητοῦντες νὰ προσπορίσωσιν ἑαυτοῖς ὅ,τι πλείονα ὑλικὰ ὠφελήματα ἀναλώμασι τῶν προστατῶν των ὧν ὁ δάκτυλος καὶ ἐν τῇ ἐπινοήσει ταύτῃ εἶναι καταφανής. Οἱ φιλοπάτριδες οἱ κηδόμενοι τῆς ἀκεραιότητος τῆς Βουλγαρίας ἤς ἡ ἐνεστῶσα πολιτικὴ κατάστασις ὀφείλεται αὐτοῖς τοῖς ἰδίοις, διότι δὲν ἠνόουν οἱ κυβερνῆται αὐτῆς νὰ ἐξυπηρετῶσιν αἰωνίως ὡς ἄλλα νευρόσπαστα, σχέδια πρὸς ὄφελος ἄλλων, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶσιν ὅτι διὰ τῶν τοιούτων μέσων δὲν δύνανται ν' ἀνακτήσωνται ὅ,τι διὰ παντὸς ἴσως ἀπώλεσαν, οὐδὲ νὰ ἐφαρμόσωσιν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο πολιτικὸν πρόγραμμά των, ὅπερ πανηγυρίζουσι σήμερον ὡς διπλωματικὴν νίκην, καὶ οὗ σκοπὸς ἡ ὑποδούλωσις τῆς Βουλγαρίας ταῖς κελεύσεσιν αὐτῶν, ἡ ἐξόντωσις δὲ τῶν λοιπῶν τῆς Ἀνατολῆς γενῶν.

Σ.

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ἡ ρωσσικὴ δήλωσις ἡ διὰ τοῦ «Ἐπισήμου Ἀγγελιαφόρου» δημοσιευθεῖσα προὐκάλεσεν ὡς ἦν ἐπόμενον παντοειδῆ σχόλια τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, διαιρεθέντος εἰς στρατόπεδα δύο ἐν μὲν αὐτῶν ἀποτελεῖ ὁ τύπος τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας καὶ ἰδίᾳ ὁ βιεννάιος, ἕτερον δὲ ὁ γαλλο-ρωσσικός.

Ὁ βιεννάιος τύπος ἐξετάζων τὸν ἐσωτερικὸν τοῦ ζητήματος τῶν βουλγαρικῶν πραγμάτων χαρακτῆρα, ἐπιδοκιμάζει τὴν πολιτικὴν τῆς Βουλγαρίας, δηλοῖ δὲ ἀνενδοιάστως τὴν ἀνησυχίαν ἣν ἐγέννησε καὶ ἐν Βιέννῃ καὶ ἀλλαχοῦ τὸ διάβημα τῶν σχεδίων τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεων· ἐγκωμιάζων εἶτα τὰς προόδους ἃς ἐπετέλεσε καὶ τὰς συμπαθείας ὧν ἀπολαύει ἡ Βουλγαρία ἕνεκεν τῆς βαθμιαίας τάξεως μεθ' ἧς ἀναπτύσσεται, ἐκφέρει ἐμμέσως τὰς ἀνησυχίας αἵτινες δυνατὸν νὰ γεννηθῶσιν ἐν τῇ Σοβράνιε ἐκ τῆς ἀνελίξεως τοῦ περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος ζητήματος, τὰς συνεπείας τῶν ὁποίων ἐπαφίησιν εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν καὶ δεδοκιμασμένην φιλονομίαν τῶν βουλγάρων. «Ἐν πάσῃ περιπτώσει, λέγει τὸ ἡμιεπίσημον «Φρενδεπλάτ» εἰς μόνους τοὺς Βουλγάρους καὶ ἰδίως εἰς τὴν Σοβράνιε ἐναπόκειται ἡ ἀπάντησις εἰς τὰς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εὐλόγους εἰκασίας περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας. Ἡ Σοβράνιε φέρει τὴν εὐθύνην ἧς τὸ βάρος οὐδεὶς ἔχει τὴν διάθεσιν ἢ τὴν φιλοδοξίαν νὰ συμμερισθῇ μετ' αὐτῆς. Ὁ βουλγαρικὸς λαὸς ἂς κρίνῃ κατὰ πόσον προσβάλλει τὸ θρησκευτικὸν αὐτοῦ αἴσθημα ἡ σκοπουμένη μεταβολὴ τοῦ τριακοστοῦ ὀγδόου ἄρθρου. Τὸ νέον ἄρθρον ἀναβάλλει ἐπὶ μίαν μόνην γενεὰν τὴν περὶ τοῦ θρησκεύματος τοῦ Ἡγεμόνος ὑποχρέωσιν, καταλείπει ὅμως ἄλλως ἄθικτα τὰ δικαιώματα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὁ βουλγαρικὸς λαὸς ἐκ τῆς ἐδραιώσεως τῆς ἡγεμονικῆς ἐν τῇ Χώρᾳ ἐξουσίας προδοκᾷ τὴν ἐδραίωσιν τῶν ἐσωτερικῶν αὐτοῦ πραγμάτων, μαρτυρεῖ δὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν ἀγάπην καὶ συντηρητικότητα πρὸς τὴν τάξιν ἣν εἰς οὐδένα λαὸν εἰμπορεῖ τις λογικῶς νὰ προσάψῃ ὡς σφάλμα. Ἡ ροπὴ αὕτη δικαιολογεῖ τὴν ἐλπίδα ὅτι, ὡς μέχρι τοῦδε, καὶ αἱ λοιπαὶ φάσεις τοῦ ζητήματος τῆς ἀναθεωρήσεως, θὰ παρέλθωσιν ἄνευ διατάξεως τῆς τάξεως, ἄνευ διχονοιῶν, ἄνευ ἀναρριπίσεως τῶν παθῶν Ἡ Βουλγαρία ὑπερέβη ἤδη αἰσίως δοκιμασίας πολλῷ δεινοτέρας εἰς τὴν Σοβράνιε δὲ ἀπέκειται νὰ σταθμίσῃ τὰ πάντα καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ὅ,τι δεῖ ἐν τῷ συμφέροντι τῆς χώρας. Αἱ ξέναι δυνάμεις εἶναι οἱ θεαταί, ἐξ ὧν ἄλλαι μὲν σιγῶσιν, ἄλλαι δὲ δὲν δύνανται νὰ καταπνίξωσι τὰς ἰδέας ἢ τοὺς φόβους των. Τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος οὗ ἡ ἐλευθέρα θέλησις ἐν τοιούτῳ ζητήματι οὐδένα ἐπιδέχεται περιορισμόν, δικαιοῦται νὰ ἐκφέρῃ τὴν ὁριστικὴν ἐτυμηγορίαν περὶ τῶν ἐσωτερικῶν αὐτοῦ θεσμῶν».

Ἡ γλῶσσα τῶν γαλλικῶν φύλλων εἶναι ἀπήχησις τῆς ρωσσικῆς ἀνακοινώσεως. Ὁ γαλλορωσσικὸς τύπος φαντάζεται ὅτι ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Σοβράνιε ψηφίσει ὑπὲρ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος καὶ τῆς μετατροπῆς τοῦ 38 ἄρθρου, τάχιστα πολιτικαὶ φροντίδες θὰ κυκλώσωσι τὴν Χώραν, Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία θὰ χωρισθῶσιν ἀλλήλων, θὰ καταστῶσι δὲ ὀξύτερα τὰ πολιτικὰ πάθη ἅτινα πρὸς στιγμὴν ἀφώπλισαν οἱ ἀρραβῶνες τῆς Α. Β. Υ. Αλλ' εἰς τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις τοῦ γαλλορωσσικοῦ τύπου ἁπάντων ὁ «Τύπος» τῆς Βιέννης ἐπιλέγει «Ἐκ Πετρουπόλεως ἀπηυθύνθησαν ἤδη εἰς τε τὸ Ἡγεμόνα Φερδινάνδον καὶ εἰς τὸν Σταμπούλωφ ἀπειλητικώτεραι παραινέσεις ἐξ ὧν οὐδαμῶς ἐταράχθη ὁ ὕπνος των!»

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ.—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Πετρουπόλεως ἀπεφάσισεν ὅπως, ἐὰν ἡ μεγάλη βουλγαρικὴ ἐθνοσυνέλευσις παραδεχθῇ τὴν συνταγματικὴν ἀναθεώρησιν δι' ἧς παραχωρεῖται εἰς τὸν ἡγεμόνα Φερδινάνδον τὸ δικαίωμα νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τῇ καθολικῇ θρησκίᾳ προσκαλέσῃ τὸν ἐν Κων/πόλει βούλγαρον Ἐξαρχον νὰ θέσῃ ὁλόκληρον τὴν βουλγαρικὴν ἐκκλησίαν εἰς ἀπαγόρευσιν καὶ ἀφορίσῃ τοὺς ὑπουργοὺς καὶ βουλευτὰς ὅσοι θὰ μετεῖχον τῆς ἀναθεωρήσεως.

ΕΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.—Τὸ Πρακτορεῖον Ὀὐόλφ πληροφορεῖται ἐκ Παρισίων ὅτι ἡ ρωσσικὴ ἐγκύκλιος περιέχει πλὴν τοῦ ἐπισήμου κοινοποιηθέντος καὶ τινας δηλώσεις λεγούσας ὅτι ἡ βερολίνσυνθήκη δὲν ἀποφαίνεται περὶ τοῦ ζητήματος ἂν τὸ ἀξίωμα τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας εἶναι κληρονομικὸν ἢ οὔ. Ἡ Ρωσσία διαμαρτύρεται κατὰ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελουμένων, γινώσκει τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν καὶ τοὺς πόρους αὐτῆς, δὲν θὰ ἐπέμβῃ ἀλλὰ θὰ περιμένῃ.

ΟΥΧΙ ΑΠΕΙΛΑΣ.—Ἡ «Πολιτ. Ἀντ. ἀπόκρισις» πληροφορεῖται ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι τὸ κοινοποιηθὲν τοῦ «Μηνύτορος» ἐπὶ τῶν βουλγαρικῶν πραγμάτων οὐδαμῶς προϋποτιθησιν ἐνέργειαν τῆς Ρωσσίας ἀλλ' ἀποβλέπει εἰς τὸ ἐμποδίσαι τὴν ἐμπέδωσιν τῆς γνώμης ὅτι δυνατὸν ν' ἀναγνωρίσῃ τὰ τετελεσμένα γεγονότα. Οἱ βούλγαροι βουλευταὶ οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ σιμμορφωθῶσι πρὸς τὰς κρατούσας διαθέσεις τῆς Ρωσσίας δέον πρὸ παντὸς νὰ πληροφορηθῶσιν ἐκ τοῦ κοινοποιηθέντος ὅτι αἱ διαθέσεις αὗται δὲν ἐτροποποιήθησαν οὔτε θὰ τροποποιηθῶσιν οἷαι δήποτε ἂν θὰ ὦσιν αἱ μέλλουσαι ἀποφάσεις τῆς Σοβράνιε.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ.—Κατὰ τὸν «Ν. Ελ Τύπον» οἱ γάμοι τοῦ ἡγεμόνος τελεσθήσονται τῇ 10 Ἀπριλίου. Εὐθὺς μετὰ τοὺς γάμους οἱ νεόνυμφοι ἐπὶ τῆς θαλαμηγοῦ τοῦ δουκὸς τῆς Πάρμας χρωματισθείσης ἤδη διὰ τῶν ἐθνικῶν βουλγαρικῶν χρωμάτων θὰ ἐπιχειρήσωσι ταξείδιον ὅπερ θὰ διαρκέσῃ 14 ἡμέρας.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ.—Ἡ εἴδησις ὅτι ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῇ Α. Β. Υ. τῷ Ἡγεμόνι ἐπὶ τῇ μνηστείᾳ Αὐτοῦ διαψεύδεται ὑπὸ ἐνίων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων αὐθεντικὰς πληροφορίας ἐχουσῶν ἐκ Κ/πόλεως.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ.—Ἐκ Φιλιππουπόλεως ἀγγέλλονται εὐοίωνοι οἱ ἀρραβῶνες τῆς καλῆς καὶ εὖ ἠγμένης δεσποινίδος Θεοπέμπτης Ι. Τσεκερδέκη μετὰ τοῦ καλοῦ καὶ χρηστοῦ νέου Ἰωάννου Δ. Σωτηροπούλου οἷς εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΑΚΟΥΡΓΩΝ.—Ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου ἐζήτησε παρὰ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως τὴν ἔκδοσιν κακούργων τινῶν καταφυγόντων ἐν Βουλγαρίᾳ. Κατὰ τὰς βυζαντινὰς ἐφημερίδας ἡ ἡμετ. κυβέρνησις ἀπεκρίνατο ὅτι συμμορφωθήσεται πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τῆς Πύλης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ.—Αἱ τουρκικαὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ διετάχθησαν νὰ καταργήσωσι τὴν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ηγεμο

---

(52) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (52)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν δίγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ε!

Ἐπανέλθωμεν πρὸς στιγμὴν πρὸς τὸν ψευδομεγιστάνα Ἀσιανόν, τὸν γνωστὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας Ερνέστον. Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Δωροθέα γονυκλινὴς ἐπὶ τοῦ ἐξομολογητηρίου ἐδέετο ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τοῦ ἁμαρτήματός της, ὁ δὲ ἄθλιος Αντωνέτος συνέταττε τὸ ἔγγραφον πρὸς ἐγκάθειρξιν τῆς Δωροθέας, ὁ ἀσιανὸς μεγιστὰν ἐβάδιζε ἄνω καὶ κάτω ἐν τῷ δωματίῳ του καὶ ἐνίοτε τὰ χείλη του ἐπρόφερον λέξεις τινὰς ἀνάρθρους δι' ὧν ἐξεδηλοῦντο ἡ ἀνυπομονησία του ἐκ τῆς βραδύτητος ἀνθρώπου τινὸς ὃν ἀπὸ πολλοῦ, φαίνεται, περιέμενεν.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲν ἔφερε οὔτε τὴν ὑπερμεγέθη γενειάδα τὴν ἀποκρύπτουσαν ἐπιμελῶς τὸ πρόσωπον ἀπὸ τὰ περίεργα βλέμματα, οὔτε τὸν ποδήρη ἐκεῖνον ἀφρικανικὸν χιτῶνα δι' οὗ μετεβάλετο ἐξωτερικῶς καθιστάμενος τοῖς πᾶσι ἄγνωστος.

Ἐν τῷ μεταξὺ τρίγμὸς ἠκούσθη εἰς τὴν θύραν καὶ νεαρὰ γυνὴ διατηροῦσα ἔτι τὸ πρόσωπον ἐξαισίως καθαρὸν, τοὺς χαρακτῆρας λεπτοὺς, χαρίεντας καὶ ἀξιολατρεύτους, ἐπεφάνη ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας τοῦ δωματίου τοῦ Ασιανοῦ. Ητο ἡ σύζυγός του, ἡ πάντοτε ὡραία δι' αὐτὸν Ροζαλία, ἥτις διά τινος ἄλματος ἐρρίφθη εἰς τὸν τράχηλόν του ὡς μικρὸν παιδίον καὶ ἠσπάσθη τὸ μέτωπον αὐτοῦ.

Εἶναι περίεργον τῷ ὄντι! Ὑπάρχουσιν οἱ λέγοντες ὅτι τὸ πρὸ τοῦ γάμου διακαὲς ἐκεῖνο αἴσθημα ὅπερ αὐθορμήτως ἀλλὰ καὶ ἀσυναισθήτως ἑλκύει δύο καρδίας ὅλως ξένας πρὸς ἀλλήλας μέχρις οὗ ἀποτελέσῃ ἐκεῖνο ὅπερ ἔρως καλεῖται, παύει μετὰ τὴν συνένωσιν τῶν καρδιῶν ὑπάρχον ἐν τῇ ζωηρότητι ἐκείνῃ μεθ' ἧς τὸ πρῶτον ἐξεδηλώθη μεταβαλλόμενον εἰς εἶδος συμπαθείας συνήθους καὶ τετριμμένης τοῖς βροτοῖς. Καὶ ὅμως ἡ πεῖρα ἀποδεικνύει ὅτι παρά τισι συζύγοις οὐ μόνον ἀναλλοίωτον διατηρεῖται τὸ πρῶτον ἐκεῖνο ἀγνὸν αἴσθημα, ἀλλὰ πολλάκις μετὰ τὸν γάμον ἐπιτείνεται εἰς βαθμὸν ὥστε οἱ σύζυγοι δὲν ζῶσι δὲν ἀναπνέωσιν εἰμὴ ἐν τῇ ἀμοιβαίᾳ ἐκδηλώσει τοῦ ἐν λόγῳ αἰσθήματος.

Τοιαύτη ἡ ἀγάπη ἥτις ἤνωνε τοὺς δύο συζύγους. Ἡ Ροζαλία μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ προσφιλοῦς αὐτῇ συμβίου, ἀφιερώθη ὡς καὶ πρότερον εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἰδίου αὐτῆς οἴκου. Παιδόθεν εἶχε συνειθίσει εἰς τὸν μονότονων, ὡς τὸν ἀποκαλοῦσι δεσποινίδες τινὲς τοῦ συρμοῦ, οἰκιακὸν βίον, τὴν κανονικὴν ταύτην τροχιὰν πέριξ τῆς ὁποίας ὀφείλει νὰ βαδίζῃ ἑκάστη γυνὴ, τὴν φαινομενικῶς μὲν περιωρισμένην οὐσιωδῶς δὲ γλυκύθυμον, ἄμοιρον τῶν σφοδρῶν ἡδονῶν, καὶ ἀπηλαγμένην πάσης καταιγίδος. Εἰς τοιοῦτον βίον οἰκιακὸν ἐθισθεῖσα ἡ Ροζαλία οὐδόλως

νίας ζώνην. Εὐχόμεθα ἵνα τὸ ληφθὲν μέτρον τοῦτο ᾖ διαρκές.

ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ.—Κατὰ τὴν «Σβομποδᾶν» τελευταίως πολλοὶ βούλγαροι ὑπήκοοι διερχόμενοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς μετάβασιν εἴτε εἰς Ἱερουσαλήμ, εἴτε εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἐγένοντο θύματα ἀπατεώνων, προβυμοποιουμένων νὰ τοῖς φανῶσι χρήσιμοι· Ἡ εἰρηνικὴ ἐφημερὶς συμβουλεύει τοὺς διατρίβοντας ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ πᾶσαν αὐτῶν ἀνάγκην ν' ἀποτείνωνται εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς Ἡγεμονίας.

ΔΙΚΗ. — Πρό τινων ἡμερῶν ἐδικάσθη παρὰ τοῦ ἐφετείου ἡ κατὰ τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου τῆς «Μπαλκάνσκας Ζορᾶς» δίκη ἐγερθεῖσα ἕνεκα τῶν κατὰ τοῦ Δημαρχείου ταραχῶν. Τὸ ἐφετεῖον ἐν μέσῳ ἐκτάκτου συρροῆς πλήθους ἐπεκύρωσε τὴν ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Φιλιππουπόλεως. Συνήγορος ἦν ὁ δικηγόρος καὶ συντάκτης κ. Δ-ρ Γεννάδιεφ.

ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗ. — Ἡ μετάβασις εἰς Φιλιππούπολιν τοῦ κ. Γραίκωφ, ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν σχετίζεται μὲ τὸ ζήτημα τῆς Ἁγ. Κυριακῆς, ἡ δὲ τοῦ κ. Σάββωφ, τῶν Στρατιωτικῶν ἕνεκα ἰδιωτικῶν ὑποθέσεών.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ—Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρικις» δημοσιεύει διάψευσιν τῆς εἰδήσεως καθ' ἣν ὁ Ἡγεμὼν θὰ τελέσῃ τὸ μετὰ τοὺς γάμους του ταξείδιον διὰ θαλάσσης καὶ θὰ εἰσέλθῃ εἰς Βουλγαρίαν μετὰ τῆς ἡγεμονίδος διὰ Βάρνης. Ὁμοίως πᾶσαι αἱ διαδόσεις αὗται αἱ ὑποσημαίνουσαι ἐπίσκεψιν ἐν Κων/πόλει εἰσὶν ἀνυπόστατοι

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ—Ἐξ Ἀγχιάλου ἀγγέλλονται ἡμῖν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλοῦ νέου κ. Ἰωάννου Δζομέρτου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Κλεονίκης Ἰ. Καλοφορίδου τελεσθέντες τὴν 19ην παρελθόντος Φεβρουαρίου οἷς εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

☞ Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τῆς ἐν τῇ δ! σελίδι δημοσιευομένης ἀγγελίας τῶν μεγάλων καταστημάτων νεωτερισμῶν τοῦ «Printemps»

ΔΙΑΦΟΡΑ

* * *

ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ — Ἵνα μαρτυριθῇ ἡ ἀνὰ μέσον τῶν δύο δυναστῶν οἰκειότης, τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος τῆς Γερμανίας θὰ κατέλθῃ εἰς Ρώμην κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν ἀργυρῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἰταλίος. Εἰς ἰταλικὰ φύλλα ἀνεγράφη ὅτι ἐπρόκειτο νά παραστῇ εἰς τὰς ἑορτὰς καὶ ἡ Ἀνασσα τῆς Ἀγγλίας, ἥτις περιμένεται μετὰ μικρὸν εἰς Φλωρεντίαν· ἀλλ ἡ εἴδησις διεψεύσθη. Ἐξ ἴσου ἀνυπόστατος φαίνεται ἡ εἴδησις ὅτι ὁ πρίγκιψ τῆς Νεαπόλεως θὰ μνηστευθῇ πρὸς μίαν τῶν θυγατέρων τῆς πριγκιπίσσης τῆς Οὐαλίας ἥτις πρό τινων ἡμερῶν διῆλθε διὰ Γενούης κατερχομένη εἰς Ἑλλάδα ἐπὶ τοῦ θαλαμηγοῦ Ὀσβόρνη.

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΘΕΝΩΝΙ — Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ ἣν ἡ ξανθὴ Τευτονὶς εὗρε τὸν θάνατον ριφθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἀετώματος τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἐξετιλύχθη τὸ δρᾶμα ἐκεῖνο τοῦ ποιητικοῦ ἔρωτος ἐν ὅλαις αὐτοῦ ταῖς λεπτομερίαις. Ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία, ἡ κοινωνία τοῦ ψυχροῦ ὑπολογισμοῦ ἐν τῷ αἰσθήματι. συνεκινήθη καὶ θερμὰς ἐξεδήλωσε τὰς συμπαθείας της περὶ τοὺς νεοσκαφεῖς τάφους, οἵτινες ἐκάλυψαν τὰ αἱμόφυρτα πτώματα τῶν δύο ὀνειροπόλων ἐραστῶν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ τόπος τοῦ θανάτου τῆς Μαίρης Βέμπερ μετεβλήθη εἰς ἀληθὲς προσκύνημα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἀβραὶ δέσποιναι, τρυφεραὶ κοράσιδες, νέοι ὧν τὸ αἴσθημα δὲν ἐξητμίσθη εἰσέτι, παραμένουσιν ἐπὶ ὥρας εἰς τὸν Παρθενῶνα, καὶ λέξεις τρυφερᾶς συμπαθείας ἀκούονται εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἐπισκεπτικῶν καὶ ὡραῖα ὄμματα πληροῦνται δακρύων. Ἡ γενικὴ αὕτη ἐκδήλωσις, ἡ κινηθεῖσα συμπάθεια ὑπὲρ τῶν δύο θυμάτων, αὐτὴ ἡ συρροὴ τοῦ αἰσθηματικοῦ κόσμου εἰς τὸν Παρθενῶνα, αὐτὰ τὰ ἄνθη μὲ τὰ ὁποῖα ἐκάλυψαν τὰ μνήματά των, αὐτὰ τὰ χυθέντα δάκρυα καὶ ἀκουσθέντες στεναγμοί, δεικνύουν ὅτι δὲν ἐξηφανίσθη ὁλοτελῶς τὸ αἴσθημα παρ ἡμῖν καὶ ὅτι ὁ ρωμαντικὸς θάνατος τῶν δύο νέων ἀνεσκάλευσε τὸν ὑπολανθάνοντα παρ ἡμῖν ἰδανισμόν.

Ἐπίσης ἡ ἐκφρασθεῖσα γνώμη τῆς ταφῆς τῶν δύο πτωμάτων ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ εὗρε πανταχοῦ ἀπήχησιν καὶ οὕτως οἱ δύο ἐρασταὶ οἱ τερματίσαντες τὸν βίον των ἐν τῷ ὕψει τοῦ πάθους των, θὰ ἑνωθῶσιν ἴσως ὑπὸ τὴν γῆν ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἑνωθῶσιν ὑπὸ τὸν γλυκὺν οὐρανόν. Πολλοὶ δὲ ἀξιωματικοί, ὡς ἐμάθομεν ἀπεφάσισαν δι ἐράνου νὰ κατασκευάσουν περικαλλὲς κενοτάφιον τῶν ἀτυχῶν νέων. (Εφημερίς)

ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ — Καθ ἣν ὥραν ὁ Γλάδστων συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του ἐξήρχετο ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Βραΐκτων ἄγνωστός τις, ἐκ τοῦ ὄχλου τοῦ συνωστιζομένου εἰς τὰ πέριξ τοῦ ναοῦ, ἐξέβαλε κραυγὴν ἀποκαλῶν αὐτὸν προδότην, ἠκούσθησαν δὲ καὶ τινα συρίγματα. Ἀλλ' ἐκαλύφθησαν ταῦτα ὑπὸ ραγδαίων χειροκροτημάτων ἐκ τοῦ πλήθους ὅπερ εὐσεβάστως ἐχαιρέτησε τὸν Γλάδστωνα μετὰ τῆς συζύγου του, ἐρ' ἁμάξης ἐπανελθόντες οἴκαδε.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

Αἱ κατὰ τοῦ Μαυροβουνίου ἀπειλαὶ τοῦ «Ν. Ελ. Τύπου παρώργισαν τὰ πανσλαβιστικὰ φύλλα. Τὰ «Νέα» τῆς Πετρουπόλεως γράφουσιν· «Ἐὰν οἱ Αὐστριακοὶ ἀποπειραθῶσι νὰ πειράξωσι τὸ Μαυροβούνιον, θὰ λογαριασθῶσι πρὸς τὴν Ρωσσίαν. Ἡ Ρωσσία καὶ τὸ Μαυροβούνιον συνδέονται διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ αἵματος καὶ τῶν κοινῶν ἀγώνων ὑπὲρ ἱερᾶς ὑποθέσεως. Ἐὰν τὸ Μαυροβούνιον ταλαιπωρεῖται νῦν, τίς πταίει; Τὶς ἄλλος, ἢ ἡ Αὐστρία, ἥτις ἀφήρησεν αὐτὸ τὰ μέσα τῆς ἀναπτύξεως; Ἀλλ' οἱ Μαυροβούνιοι εἶναι γενναῖοι καὶ ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ μέλλον, θᾶττον δ' ἢ βράδιον ἡ πατρὶς των θὰ ἐκταθῇ κατὰ τὰ παράλια τῆς Ἀδριατικῆς καὶ θὰ καταλάβῃ τὴν προσήκουσαν θέσιν». Τὸ ρωσσικὸν φύλλον, αἰτιώμενον τὴν Αὐστρίαν ὡς ἀποστερήσασαν τὸ Μαυροβούνιον τοῦ φυσικοῦ σταδίου τῆς ἀναπτύξεως, λησμονεῖ ὅτι τὴν Βοσνίαν καὶ Ἐρζεγοβίναν ἐπεδίκασεν εἰς τὴν μοναρχίαν τῶν Ἁψβούργων αὐτὴ ἡ Ρωσσία, καίπερ συγχρόνως ἀφίνουσα τοὺς Μαυροβουνίους νὰ ποτίζωσι τὰ ὄρη τῆς Ἐρζεγοβίνας διὰ τοῦ αἵματός των

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Ο Β! ΕΝ ΡΩΜΗ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐτηλεγράφησε τῷ Πάπᾳ ὅτι μεταβαίνων εἰς Ρώμην θὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὸν μετὰ τῆς αὐτοκρατείρας κατὰ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου.

Οἱ ἀργυροῖ γάμοι τελεσθήσονται τὴν 22 Ἀπριλίου. Τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος θὰ φθάσῃ εἰς Ρώμην τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ καὶ θὰ διατρίψῃ ἓξ ἡμέρας ἐν τῇ αἰωνίᾳ πόλει.

Ἐν τοῖς ἡμιεπισήμους κύκλοις θρυλλεῖται ὅτι σὺν τῷ αὐτοκράτορι θὰ ἔλθωσιν εἰς Ρώμην καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας, ὁ ἀρχιδοὺξ τῆς Αὐστρίας Ρενιέ, ὅστις ἅπαξ μέχρι τοῦδε εἶχεν μεταβῇ εἰς Ρώμην, κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουὴλ καὶ ἐζήτησεν ἀκρόασιν παρὰ τοῦ Πίου τοῦ Θ! ὅστις τῷ ἠρνήθη αὐτήν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Βερολτνον.—Ἡ στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ραϊχσταγ ἀπέρριψε τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἄρθρον τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου.

Βουδαπέστη.—Κατ εἰδήσεις ἐκ Βελιγραδίου αἱματηραὶ συγκρούσεις ἀγγέλλονται σημβᾶσαι ἐν Κραγούεβατς, Ριζιέρα καὶ Γαρανζίκα. Δεκαὲξ ἐκλογεῖς ἐφονεύθησαν καὶ εἴκοσιν ἄλλοι βαρέως ἐπληγώθησαν.

Οδησσός.—Τὰ σπαρτὰ ἐν τῇ νοτιοδυτικῇ Ρωσσίᾳ καθ' ὅλον τὸν Φεβρουάριον ἦσαν ἐν ἀρίστῃ καταστάσει ὑπερβαινούσῃ τὸν μέσον ὅρον.

Κων)πολις.—Παμψηφεὶ τὸ συμβούλιον τοῦ δημοσίου ὀθωμανικοῦ χρέους, ἐξαιρέσει τοῦ Ἰταλοῦ ἀντιπροσώπου, ἀπεφάσισε τὴν πληρωμὴν τοῦ λοιποῦ τῶν κληρουμένων λαχειοφόρων ὁμολογιῶν εἰς 75 0)0 γνωστοῦ ὄντος ὅτι αὗται μέχρι τοῦδε ἐπληρώνοντο πρὸς 58 0)0.

Παρίσιοι.—Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων ἐπὶ τῶν Παναμαίων σκανδάλων ἐξακολουθεῖ. Ὁ Κωγστὰν ἀρνεῖται ὅτι ἔδωκε κατάλογον τῶν ἐνεχομένων τῷ κ. Καρνῷ. Ὁ Ριμπὼ προβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα διακηρύσσει ὅτι ὁ Σοανουρὴ ἐπεδείξατο ἀπερισκεψίαν καὶ ὅτι εἶναι ἄτιμον τὸ διϊσχυρίζεσθαι ὅτι ὁ κ. Καρνὼ κατέχει κατάλογον τῶν ἐνεχομένων βουλευτῶν. Τοιούτου εἴδους ὑπαινιγμοὶ εἶναι ἀνάξιοι διὰ τὴν Γαλλίαν. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα.) Τὸ ἐπεισόδιον ἔληξε.

Λονδινον.—Ἡ ὑγεία τοῦ Γλάδστωνος ἐπαισθητῶς ἐβελτιώθη. Τὴν νύκτα διῆλθεν ἐν πλήρει ἡσυχίᾳ καὶ ἀναπαύσει.

Πετρούπολις.—Αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι οὐδὲν εἰσέτι ὁριστικὸν ἀπεφασίσθη σχετικῶς πρὸς τὸν κατάπλουν τοῦ ρωσσικοῦ στόλου εἰς Γαλλίαν. Ἡ Βαλτικὴ καλύπτεται ὑπὸ πάγων, μόλις δὲ κατὰ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον ἄρξεται ἡ ἐπ' αὐτῆς ναυσιπλοΐα.

ἐπεθύμει τούτου διάφορον καὶ ταραχωδέστερον.

— Ἐρνέστε, τῷ εἶπε διὰ φωνῆς τρυφερᾶς, αἱ ἡμέραι παρέρχονται ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης καὶ ὅμως οὐδὲν δεικνύει ὑμῖν ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπανεύρωμεν τὸ τέκνον μας. Εἴμεθα ξένοι ἐν τῇ πατρίδι μας, ξένοι ἐν αὐτῷ τῷ οἴκῳ μας καὶ εἰς τὰ ὄμματα τῶν συμπολιτῶν μας. Ἕως πότε λοιπὸν θὰ διαρκέσῃ τὸ μαρτύριον αὐτό; . . . Ἀλλὰ τὶ λέγω; ἆρά γε ζῇ; . . .

Ἡ νεαρὰ γυνὴ διεκόπη, δάκρυ, δὲ ἐκυλίσθη ἐπὶ τῶν ροδίνων αὐτῆς παρειῶν.

— Ναί! ναί! ζῇ, ἐφώνησεν ὁ Ερνέστος καὶ θὰ τὴν ἀνεύρωμεν· εὐδόμυχός τις φωνὴ μοὶ λέγει ὅτι ἡ κόρη μου δὲν ἀπέθανεν ἀλλ' ἐκλάπη διὰ δολίους σκοπούς . . .

— Ναί! ναί! θὰ τὴν ἀνεύρωμεν ἀνέκραξεν καὶ ἡ Ροζαλία. Θὰ εἶναι τώρα μεγάλη, προσέθηκε μετὰ παιδικῆς ἀφελείας . . .

— Καὶ ὡραία! προσέθηκεν ὁ Ερνέστος θὰ πλησιάζῃ τώρα τὰ δεκαεπτά ἔτη . .

Ἡ Ροζαλία ὡσεὶ ἀφαιρεθεῖσα ἐκραύγασε παραφόρως:

— Κλημεντίνη μου! κόρη μου, θὰ σὲ ἐπανεύρω, ναί! ἡ καρδία μου λέγει ὅτι θὰ σὲ ἐπανεύρω! . . .

— Ναί! ναί! θὰ τὴν ἐπανεύρητε, καλή μου κυρία κόμησσα, ἠκούσθη ἐκ τῆς θύρας φωνὴ καὶ ἀνὴρ ρωμαλέος εἰσελθὼν ἐν τῷ δωματίῳ διέσπασε τὸ ἀμίμητον ἐκεῖνο σύμπλεγμα τῶν συζύγων καὶ ἔλαβε τὰς χεῖρας ἀμφοτέρων.

Ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ἡ Ροζαλία ἔρρηξε κραυγήν, ἐν ᾧ ὁ Ερνέστος ἀνέπνευσεν.

Ητο ὁ Φοβερὸς, ὅστις ἀπὸ τῆς προτεραίας δὲν εἶχεν ἴδει τὸν Ερνέστον, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ τελευταῖος σφόδρα ἀνησύχει, ἀπό τινων δὲ ἡμερῶν ἐφαίνετο ἀνήσυχος καὶ σκεπτικός.

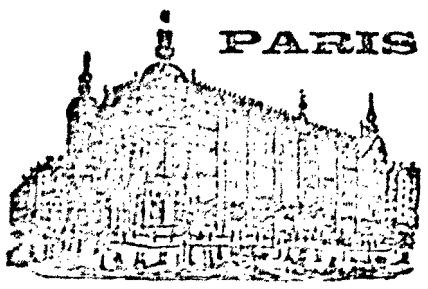
Τὸν Φοβερὸν ἠκολούθησεν ἡ κόμησα Δυβάλ ἧς μόνη φροντὶς ἦτο ἡ χαρὰ τῶν τέκνων της ὡς τὰ ἀπεκάλει. Οὕτω λοιπὸν ὅλη ἡ οἰκογένει εὑρίσκετο ἐπὶ τὸ αὐτὸ, πρῶτος δὲ διέλυσε τὴν σιωπὴν ὁ Ερνέστος.

— Τὶ νέα παληκρᾶ μου; ἠρώτησεν ὁ Ερνέστος.

— Οἱ πολῖται εἶναι περίεργοι νὰ μάθωσιν τὰ κατὰ τὸν Ασιανὸν μεγιστάνα, ὅστις ἐνέπλησεν εὐεργεσιῶν τοὺς πτωχοὺς τῆς Ενετίας. Εἷς ἓν δὲ κίνημα τῆς χειρός του, ὁ λαὸς παραδίδει τὴν πόλιν εἰς τὰς φλόγας. Ἡ ἀγανάκτησις τοῦ λαοῦ ἐκορυφώθη, διότι ἕνεκεν τῆς κακοδιοικήσεως δεκατιζόμενος ὑπὸ τῆς πενίας δουλεύει εἰς τοὺς ἀγροὺς τῶν μεγιστάνων μόλις διὰ τὸν ἄρτον τῶν τέκνων του, Ἡ αὐλὴ, τὸ αὐλικὸν ταμεῖον λεηλατούμενον ἀναιδῶς ὑπὸ τῶν κολάκων τῶν περιστοιχιζόντων τὸν δουκικὸν θρόνον, ἀδυνατεῖ νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν κοινὴν δυστυχίαν, οἱ δὲ ἀστοὶ προσβεβλημένοι ὑπὸ τοῦ δουκὸς καὶ τοῦ εὐνοουμένου του, ψυχρᾶς δὲ ὑποδοχῆς παρὰ τῇ αὐλῇ τυγχάνοντες συμφέρον ἔχουσι νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν ἐπικειμένην κρίσιν.

— Οἱ ταλαίπωροι πτωχοί! ἐψιθύρισεν ὁ Ερνέστος, καὶ νὰ μὴ δύναμαι νὰ τοὺς βοηθήσω . . .

(ἀκολουθεῖ)

GRANDS MAGASINS DU

Printemps

NOUVEAUTÉS

Envoi gratis et franco

du catalogue général illustré, renfermant toutes les modes nouvelles pour la SAISON d'ÉTÉ, *sur demande affranchie adressée à*

MM. JULES JALUZOT & Cie

PARIS

Sont également envoyés franco, les échantillons de tous les tissus composant nos immenses assortiments, mais bien spécifiés les genres et prix.

Tous les renseignements nécessaires à la bonne exécution des commandes, ainsi que les conditions d'expédition, sont indiqués dans le catalogue.

Envoi *franco de port* jusqu'à destination, de toute commande de 50 francs payée par avance, *pouvant être expédiée en un colis postal.*

ΠΟΙΚΙΛΑ

— Η περὶ ὅρκου διάταξις τῆς ἀγγλικῆς νομοθεσίας ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὁρκιζόμενον νὰ ἀσπάζεται τὴν Ἁγίαν Γραφὴν μετὰ τὸν ὅρκον. Ἀλλ. ἐπειδὴ μικροβιολογικαὶ θεωρίαι ἀποδεικνύουσιν ἐπικίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν τὸ ἔθιμον τοῦτο, τὸ ἰατρικὸν σῶμα ἐνεργεῖ ὥστε περιορισθῇ τὸ ἔθιμον μόνον εἰς τὴν ἐπίθεσιν τῆς χειρὸς ἐπὶ τῆς Γραφῆς.

— Εἰς νεωστὶ ἐκδοθὲν ἐν Ἀγγλίᾳ βιβλίον περὶ γάμου ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς περίεργα περὶ τῶν τιμῶν εἰς ἃς πωλοῦνται αἱ ὡρίμοι γάμου κόραι παρὰ τισι φυλαῖς ἀγρίαις. Παρὰ τοῖς Κορόκοις τῆς Καλλιῤῥονίας ὁ πατὴρ λαμβάνει ὀλίγα κογχύλια τὰ ὁποῖα ἔχουσι νομισματικὴν ἀξίαν. Παρὰ τινι ἄλλῃ φυλῇ ἡ κόρη ἀνταλλάσσεται μὲ 10 ἕως 12 ἵππους. Παρὰ τοῖς Κάφροις ἀνταλλάσσεται μὲ 10 ἕως 20 ἀγελάδας. Οἱ Δαμαρᾶ, οἱ ὁποῖοι εἶνε πτωχότατοι δέχονται εὐχαρίστως μίαν μόνην ἀγελάδα. Ἄλλοι ὅμως θεωροῦν μίαν αἶγα ὡς καλὸν ἀντίτιμον μιᾶς κόρης. Περιγελᾷς δὲ καὶ δι ἡγεῖται ὅτι εἰς τὴν Οὐγάνδαν πωλῶ τις προσέφερε τὴν κόρην του ἀντὶ ἑνὸς ζεύγους ὑποδημάτων.

Σο Καὶ παρ' ἡμῖν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶμθε ἄγριοι αἱ γυναῖκες ἀγοράζουν τοὺς ἄνδρας μὲ εὐτελῆ χρυσᾶ κερμάτια τὰ ὁποῖα κατόπιν μεταχειρίζονται ὡς ὄργανα ὥστε ἀντικατοστήσωσι τὸ βάρος μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς φορτώνουσι.

— «Πέντε μέραις κράτησι διότι δὲν ἐπρόσεξα νὰ χαιρετήσω τὸν λοχία».

— «Πρέπει νὰ σέβεσαι τὸν ἀνώτερό σου καὶ ἔτι ἀκόμη ἂν εἶνε πατέρα σου»!

— Ὡς γνωστὸν ἐκ τῆς πολλῆς χρήσεως ἐλαττοῦται κατὰ πολὺ τὸ βάρος τῶν λιρῶν. Ἐξ Αἰγύπτου ἀπέστειλαν τοιαῦται κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας 117, 000 ὅπως χρεωθῶσιν ἐκ νέου αἰγυπτιακαὶ δὲ συνελέγησαν 125, 000 διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν. Ἐκεῖ ἐλαττοῦνται κατὰ τὸ βάρος παρ ἡμῖν οὔτε τὸ χρῶμά των εἶναι γνωστόν! . . .

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀγγέλλεται τοῖς ἐν Στενημάχῳ καὶ τοῖς πέριξ τῆς πόλεως ταύτης ἀξιοτίμοις κυρίοις ὅτι ἐν τῷ ἐκεῖ καταστήματι τοῦ κ. Ἰωάννου Σιδέρη εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται αἱ νεωστὶ ὑπ' ἡμῶν ἐκδοθεῖσαι βουλγαρο-ἑλληνικαὶ Γραμματικαί, Ἡμερολόγια τῆς «Ὀδησσοῦ». Ὁ αὐτὸς κύριος ἀναλαμβάνει τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἐν τῇ «Μηδιστορικῇ Ἀνθοδέσμῃ» ὡς καὶ τὴν ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν ἐν τῇ «Ὀδησσῷ» προσέτι δὲ ἀναδέχεται τυπογραφικὰς ἐργασίας παντὸς εἴδους οἷον ἐπισκεπτήρια, ἀγγελίας, βιβλία κ. τ. λ.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἀγγέλλεται πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι κατὰ γενικὴν ἀναζήτησιν ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμματίων τοῦ ὑπὲρ τῶν Ἑλλην. σχολείων Βάρνης Λαχείου ηὐξήθη ἀπὸ 1200 εἰς 2000 γραμμάτια Ἀριθμοὶ κερδίζοντες 10%

Ἡ Ἐπιτροπὴ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 6 Μαρτίου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio) Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 2 95 Ἀγορὰ » » » 3 35		ἀγορὰ εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
		λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.
Ρωσσίας	χαρτ. ροῦβλια . . . . 100 . .	262	—	272	—	265	85
»	φράγκ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	101	50	—	—
Αὐστρίας	χάρτ. φιορ. . . . . 100 . .	207	40	209	80	208	60
»	φράγκ. χρυσᾶ . . . . 100 . .			100	25	—	—
Γερμανίας	μάρκ. . . . . 100 . .	123	20	124	50	124	—
»	φρ χρ ς . . . . . 100 . .	—	—	100	40	—	—
Γαλλίας Βελγίου Ἰταλίας Ἑλβετ.	φράγκα χρυσᾶ . . . 100 . .	99	85	100	35	100	—
Ἀγγλίας	λιρ.α στερλ. . . . . 1 . .	25	15	25	27	25	24
»	φράγ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	100	50	—	—
Τουρκίας	λίρα τουρκ. . . . . 1 . .	22	70	22	78	—	—
»	φράγ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	100	25	—	—
Σερβίας Ρουμανίας	φράγκα χρυσᾶ . . 100 . .	—	—	100	—	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ἑλβετίας		99	—	100	—	—	—

Ἐκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . 9.62

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβ. Προμήθεια δι ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ηγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 2 50ἑκ

ΤΑΧΥΤΗΣ ΕΥΘΗΝΙΑ

ΔΙΕΘΝΕΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1891.

ποικιλία χαρακτήρων ἁμιλλωμένη πρὸς τὰ καλλίτερα τυπογραφεῖα· Εἰδικότης ἐν τοῖς ἀγγελτηρίοις ἀρραβώνων, γάμων καὶ ἐπισκεπτηρίων ἐν οἱαδήποτε τοῦ ἡμερονυκτίου ὥρᾳ.

Τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν κεκτημένον ταχυτάτην νεωτάτου συστήματος μηχανὴν καὶ πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτων καὶ ποικιλωτάτων χαρακτήρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικήν, Ἑλληνικήν, Γαλλικήν, Ἰταλικήν, Ἀγγλικήν Ῥωσσικὴν καὶ Σερβικὴν γλῶσσαν.

Οἱανδήποτε ὥραν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν

ΑΓΓΕΛΙΩΝ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ, ΓΑΜΩΝ, ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ, ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ

Καὶ πάσης ἐκτάκτου ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

Βιβλίων, Ἐφημερίδων, περιοδικῶν, προσκλητηρίων, Ἐπισκεπτηρίων, Διπλοτύπων, Λογαριασμῶν, καὶ ἀποδείξεων

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΛΙΑ

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Η ΑΫΠΝΙΑ

(Dr. med. Eugen Gzaetzer)

Τῇ ἀληθείᾳ, αὕτη εἶναι πάρα καὶ πάρα τοῦ σεμνοῦ, εἶναι προϊὸν τοῦ βίου τοῦ ἡμετέρου πολιτισμοῦ, τοῦ συνταράσσοντος τὰ νεῦρα, εἶναι τὸ γνησίως πολυάδυνον τέκνον τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος τοῦ ἀτμοῦ καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἡ διαρκὴς ἐκείνη ἀϋπνία, ἡ ἄγουσα βαθμηδὸν τὰ σώματα καὶ τὸ πνεῦμα εἰς τὴν ἐντελῆ ἀποχαύνωσιν καὶ ἀδυναμίαν, ἡ ἁρπαροῦσα πᾶν θέλγητρον ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἤδη συχνάκις προκαλέσασα τὴν αὐτοκτονίαν. ἡ οὖσα τρόμος διὰ τοὺς πάσχοντας ὑπὸ ταύτης, ἀλλ. ἐπίσης πραγματικὸς τρόμος καὶ διὰ τοὺς ἰατροὺς, ὧν αἱ αἴθουσαι τῆς μετὰ τῶν ἰατρῶν συνδιαλέξεως οὐδέποτε εἶναι κεναὶ τοιούτων, οἱ ὁποῖοι ἀπαιτοῦσι παρὰ τοῦ ἐπιστήμονος, νὰ τοῖς ἀποδώσῃ τὸν πρὸ πολλοῦ ἀπολεσθέντα ὕπνον, τονίζοντες τὸ παραπονετικὸν αὐτῶν ῥῆμα εἰς ὅλας τὰς φωνὰς: «Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ κοιμηθῶμεν!»

Τίς δὲν γνωρίζει αὐτάς, τὰς ἀτελευτήτους ἐκείνας, ἀϋπνους νύκτας, καθ' ἃς στρέφεταί τις ἐπὶ τῆς κλίνης του ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς εἰς τὴν ἄλλην, βυθίζει τὴν κεφαλήν του βαθέως εἰς τὰ προσκεφάλαια, ἐλπίζων κσὶ καρδιοκάων νὰ κλείσωσιν ἐπὶ τέλους τὰ κεκμηκότα βλέφαρα, καθ ἃς σκέψεις καὶ εἰκόνες τῆς φαντασίας διασταυροῦσιν ἀγρίως τὸν ἐγκέφαλον, καθ' ἃς ἕκαστον ἴχνημα τοῦ ὡρολογίου, ἕκαστον βῆμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αἰσθάνεταί τις ὡς βιαίν κρότον βροντῆς! Τέλος κατὰ τὴν πρωΐαν περιπίπτει τις εἰς βραχύν τινα, ἐλαφρὸν ὕπνον, καὶ ἀφοῦ παρέλθῃ καὶ τὸ στάδιον τοῦτο, ἐξεγείρεταί τις μὲ βαρεῖαν τὴν κεφαλήν, ὡς παράλυτος καθ' ὅλα τὰ μέλη, ἀνίκανος εἰς τὸ νὰ σκεφθῇ καὶ ἐργασθῇ! Πόσῳ ἐκτάκτως ἐπενεργεῖ καὶ καταβάλλει μία τοιαύτη νὺξ τὸν ἄνθρωπον, πόσῳ βασανιστικῶς καὶ ἐξαντλητικῶς ἐπηρεάζει αὕτη πᾶσαν τὴν δραστηριότητα τῆς ζωῆς του!

Εὐτυχῶς συνήθως πρόκειται περὶ μιᾶς τοιαύτης νυκτὸς ἢ περὶ ὀλίγων τινῶν. Περὶ τούτων δὲν θὰ γείνῃ ἐνταῦθα λόγος αὗται, δὲν ἀποτελοῦσι τὸ σύγχρονον ἐκεῖνο τρομερὸν φάσμα, αὗται εἶναι ἁπλῶς ἄϋπνοι νύκτες, ὅπως θὰ ὑπῆρξαν τοιαῦται καὶ καθ' ὅλους τοὺς χρόνους, ὅπως θὰ τὰς ἐγνώρισαν καὶ οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι οἱ ζήσαντες ἐν πάσῃ γαλήνῃ καὶ ἀνέσει, ὅστις εἶναι κληρονόμος ἐκ πολυαδύνου ἀσθενείας, ὅστις τὴν ἡμέραν ἠναγκάσθη νὰ ὑποστῇ βαρεῖαν λύπην, δριμεῖαν θλῖψιν, οὗτος καὶ ἂν ἀκόμη ἄλλως τὰ νεῦρα του εἶναι ὑγιῆ, δὲν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ παραξενευθῇ ἐπὶ τούτῳ, ἂν δηλ. διαρκούσης τῆς νυκτὸς δὲν κλείσῃ οὐδαμῶς τὸν ὀφθαλμόν, ἀλλὰ οὗτος εὐκόλως καὶ θὰ παραβλέψῃ τοῦτο· καθ' ὅσον γνωρίζει ὅτι ἡ κατάσασις τῆς ἀϋπνίας παρ' αὐτῷ εἶναι μόνον παροδική. Ἡ ἀσθένεια καὶ μετ' αὐτῆς οἱ πόνοι θὰ πεύσωσιν ἐπὶ τέλους, ἡ ἐξέγερσις τῶν νεύρων κατόπιν τῆς θλίψεως καὶ τῆς φροντίδος ὑποχωρεῖ εἰς μίαν γαληνιωτέραν κατάστασιν, καὶ ἀφοῦ οὕτως ἐκλείψωσι τὰ αἴτια τῆς ἀϋπνίας, ἐπανέρχεται ἀμέσως πάλιν καὶ ὁ ζωογόνος ὕπνος εἰς τὴν ἀρχαίαν του δικαιοδοσίαν.

Ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἐξ ἄλλων πολὺ μᾶλλον ἀσημάντων αἰτιῶν δύναται αἴφνης ὁ κανονικὸς ὕπνος νὰ διακοπῇ. Μία ἀήθης, ἐκτεταμένη πορεία, μία ἔντασις τῶν σωματικῶν δυνάμεων. καὶ αὐτὴ μάλιστα ἡ κάπως πολύωρος διαμονὴ ἐν ἐλευθέρῳ ἀέρι δύναται ν' ἀφαιρέσῃ τὸν ὕπνον παρ' ἀνθρώπων πάντοτε οἰκουρούντων καὶ ἠναγκασμένων νὰ ἄγωσι βίον καθιστικόν, ἡ διανυκτέρευσις ἐν ξένῳ διαμερίσματι, ἐπὶ ξένης κλίνης, τὸ εἰς προκεχωρημένην ὥραν ἀσύνηθες δεῖπνον, ἡ ἐπίσκεψις μιᾶς συναυλίας ἢ θεάτρου κατὰ τὴν ἑσπέραν δύνανται νὰ ἐπιδράσῃ, ὥστε ἡ νὺξ νὰ παρέλθῃ ἄνευ ὕπνου!

(ἀκολουθεῖ)